

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.652/2025. számú ügyben Szegeden, 2025. december 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 15. sorszámu

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2024. július 5. napján kihirdetett *19.B.129/2022/169.* számú ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja*:

vádlott1 I. rendű vádlott pénzbüntetésre is ítélését *mellőzi*.

Az I. rendű vádlottal szemben alkalmazott vagyonekobzás összegét *237.224.108.- (kétszázharminchétmillió-kétszázhuszonnégyezer-száznyolc) forint*ra *felemeli*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Gyulai Törvényszék a fenti ítéletével vádlott1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 1. és 2. fordulat], folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) és folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése bűntettében [Btk. 403. § (1) bekezdés b) pont]. Ezért vádlott1 I. r. vádlottat – halmazati büntetésül – 7 év szabadságvesztésre, 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra, 500 napi tétel pénzbüntetésre és mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy az I. r. vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 5.000.-Ft-ban állapította meg és az így összesen kiszabott 2.500.000.-Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetén börtönben végrehajtandó

szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni. Az I. r. vádlottal szemben 233.608.442.-Ft erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[2] Az elsőfokú bíróság rendelkezett ezen kívül a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be – többek között – vádlott1 I. r. vádlott védője az ítélet egésze ellen elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában felmentés iránt, a tényállás megalapozatlansága okán, továbbá téves jogi minősítés, jogszabálysértés és a bizonyítási indítványok elutasítása miatt, eltérő jogi minősítés, valamint enyhítés érdekében.

[4] A törvényszék a fenti ítéletével vádlott2 II. r., vádlott3 III. r., vádlott4 IV. r., vádlott5 V. r., vádlott6 VI. r. és vádlott8 VII. r. vádlottak vonatkozásában hozott ítélete a Szegedi Ítéltábla Bf.II.389/2025/24. számú ítélete folytán 2025. szeptember 25. napján jogerőre emelkedett. Az ítéltábla vádlott1 I. r. vádlott vonatkozásában az ügyet elkülönítette.

[5] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.152/2023/29. szám alatt eljárási szabálysértésekre, a jogi indokolás kiegészítésére és a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az elsőfokú ítélet vádlott1 I. r. vádlottra vonatkozó részének helybenhagyását indítványozta.

[6] A fellebbezés részben, az enyhítésre irányulóan alapos, egyebekben alaptalannak bizonyult.

[7] vádlott1 I. r. vádlott védői a fellebbezést részletesen írásban indokolták a másodfokú eljárás során.

[8] A vezető védő a fellebbezést az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására vonatkozóan kiegészítette. Erre irányuló álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja szerinti feltétlen hatályon kívül helyezési okot valósított meg, amikor a tárgyalást olyan személy távollétében tartotta meg, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, mivel a tárgyaláson olyan védő volt jelen, akivel szemben kizárási ok áll fenn. Álláspontját azzal indokolta, hogy a nyomozás során vádlott1 mint gyanúsított a védelmének az ellátására először ügyvéd1 ügyvéd, majd ezt követően 2020. december 22. napán ügyvéd2 ügyvéd részére is meghatalmazást adott. A nyomozás során a NAV Dél-alföldi Bűnügyi Igazgatósága 2022. február 23. napján védőt rendelt ki vádlott6 gyanúsított, a későbbi VI. r. vádlott részére, akit a Magyar Ügyvédi Kamara ügyvéd2 ügyvéd személyében jelölt meg, és aki az eljárás során eljár a VI. r. vádlott védelmében. A Békés Megyei Főügyészség 2022. július 5. napján nyújtott be vádiratot a Gyulai Törvényszékhez. Ezt követően 2022. július 28. napján vádlott1 I. r. vádlott a ügyvéd2 részére adott meghatalmazást közös megegyezéssel megszüntette. vádlott1 I. r. vádlott ártatlannak vallotta magát a bíróság előtt, míg a VI. r. vádlott a törvényszék előtti eljárásban ténybeli beismerő vallomást tett. Erre figyelemmel a védő álláspontja szerint ügyvéd2 személyében olyan védő vett részt az eljárásban, akivel szemben a Be. 43. § (1) bekezdés c) pontja, illetve a (2) bekezdése, illetve (3) bekezdése alapján kizárási ok áll fenn, mivel vádlott1 I. r. és vádlott6 VI. r. terheltek érdekellentétben álltak egymással, amely a bíróság előtti eljárásban is fennmaradt. Erre figyelemmel álláspontja szerint ügyvéd2 ügyvéd az eljárásból ki kellett volna zárni, mivel egyik terhelt esetében sem lehetett volna eljárnia az eljárásban védőként. ügyvéd2 ügyvédnek az ismeretei, tudomása, amelyet az I. r. vádlott védelmének ellátása során szerzett, ellentétben állnak a VI. r. vádlott érdekével, azaz az érdekellentét a védő szerint valós, így nem járhatott volna el a VI. r. vádlott védelmében. Erre figyelemmel indítványozta a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

[9] A védő kifogásolta ezen kívül azt is, hogy az elsőfokú bíróság vádlott7 VII. r. vádlott előkészítő ülésen tett vallomását törvényesen beszerzett bizonyítékként értékelte. Álláspontja szerint a Be. 504. § (2) bekezdésében írtakat megsértve a törvényszék olyan alaposan és részletekbe menően hallgatta ki a VII. r. vádlottat, hogy az túlmutat a törvényhozói akaratot megtestesítő norma szövegén és az így nyert bizonyíték a jogszabály megsértésével került beszerzésre, ezért azt érvényes bizonyítékként figyelembe venni nem lehet, ezért annak a bizonyítékok köréből való kirekesztését indítványozta.

[10] Az I. r. vádlott meghatalmazott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást ügyiratellenesen állapította meg, nem létező tényből próbált tényre következtetni helytelenül, illetve a tényekből levont következtetése okszerűtlen. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet [6] bekezdésében az elsőfokú bíróság azt a megállapítást tette, hogy az I. r. vádlottnak több ingatlant érintően van érdekeltsége, azonban az ingatlanok nem szerepelnek a nevén. Ezt rosszálló utalásnak értékelte a védő, amellyel az ingatlanok feletti rendelkezési jogot sugalmazta a törvényszék úgy, hogy valójában az I. r. vádlotthoz és így a büntetőügyhöz nincs köze. Hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott nem tudta, hogy a neki a külföldi beszerzésben segítséget kínáló és felajánlkozó vádlott2 a faáru beszerzést olyan magyarországi gazdasági társaságokkal intézi, akik a fakeskedelemhez szükséges telephellyel, egyéb tárgyi és személyi feltételekkel nem rendelkeztek, gazdasági tevékenységet egyáltalán nem folytattak és adófizetési kötelezettségüknek sem tettek eleget. Az I. r. vádlott munkáját könnyítette az, hogy a külföldi beszerzést már nem az ő cégének kellett intézni és szervezni, és helyette ezt a munkát vádlott2 és „cégei” végezték. Ezért nem ismerte az I. r. vádlott a további cégek ügyvezetőit, mert azokat a cégeket a II. r. vádlott irányította és képviselte. A további cégekkel az I. r. vádlott szerződést nem kötött, és a cégekkel, illetve azok ügyvezetőivel kapcsolatban nem állt. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet I. r. vádlott bűnösségével összefüggő tényállításainak nincs személyi, okirati és egyéb bizonyítékokkal alátámasztható alapja. tanúl tanúvallomásával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy aszerint kizárólag 2017. évre köthető a személye a cég1-hez és vádlott1 I. r. vádlotthoz, így az elsőfokú ítélet [122] bekezdésében foglaltak nem felelnek meg a valóságnak, azaz nem lehet a teljes tényállásbeli időszakra, 2014-től 2017-ig megállapítani azt, hogy tanúl kapcsolódott a cég1-hez. tanúl a cég1 alkalmazásában 2011. évben állt néhány hónapig, illetve tanú2 vallomása szerint tanúlnak és az I. r. vádlottnak a vádbeli időszakot megelőző években 2011. és 2013. év között országban nem volt közös cége, hanem egymásnak átadtak céget, illetve tanúl csak 2017. évben és néhány hónapban kapott pénzt az I. r. vádlottól, amit valójában vádlott 2 II. r. vádlott küldött neki. Mindezekre figyelemmel, mivel álláspontja szerint vádlott1 I. r. vádlott nem vett részt semmilyen módon a tényállásbeli időszakban az ott írt gazdasági társaságok működésében és ezáltal az általános forgalmi adóra elkövetett költségvetési csalás bűncselekményben, mert nem volt tudomása arról, hogy a II. r. vádlott és az általa megszervezett cégláncok milyen tevékenységet folytatnak. A büntetés enyhítése körében indítványozta figyelembe venni a bűncselekmények elkövetése óta eltelt jelentős időt, illetve, hogy az I. r. vádlottnál kóros elmeállapot áll fenn, legfeljebb enyhe fokban volt korlátozva abban, hogy a terhére rótt cselekmény következményeit felismerje, illetve ezen felismerésnek megfelelő magatartást tanúsítson. A védő álláspontja szerint az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés nem tetтарыnos, illetve a már elítélt vádlott társakhoz képest is aránytalan. Erre figyelemmel a büntetés jelentős enyhítését indítványozta és végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

[11] vádlott1 I. r. vádlott a védője útján írásbeli észrevételt terjesztett elő, lényegében a védők fellebbezés indokolásának tartalmával megegyezően. Részletesen kifejtette az elsőfokú ítélet megállapításaival kapcsolatos kifogásait és azzal összefüggő felháborodásának adott hangot.

[12] A fellebbezés csak kisebb részben, az enyhítés - a pénzbüntetés - körében volt alapos, egyebekben alaptalannak bizonyult.

[13] Tekintettel arra, hogy az I. r. vádlott javára felmentés érdekében is fellebbezés bejelentésére került sor, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1), (2) és (7) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel teljeskörűen felülbírált.

[14] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[15] Nem osztotta az I. r. vádlott védőjének az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló álláspontját.

[16] A Be. 43. § (1) bekezdés c) pontja alapján nem lehet védő, aki a terhelt érdekével ellentétes magatartást tanúsított, vagy akinek az érdeke a terheltével ellentétes. A (2) bekezdés értelmében több terhelt érdekében ugyanaz a védő akkor járhat el, ha a terheltek érdekei nem ellentétesek. A több terhelt érdekében eljáró védőt az eljárásból ki kell zárni, ha a terheltek között érdekellentét áll fenn.

[17] Megállapította az ítéltábla, hogy vádlott1 I. r. vádlott és ügyvéd2 ügyvéd között a meghatalmazás közös megegyezéssel 2022. július 28. napján megszűnt, védelmében ügyvéd3 ügyvéd vezető védőként, míg ügyvéd1 ügyvéd meghatalmazott védőként járt el, akik a terhelt érdekével ellentétes magatartást nyilvánvalóan nem tanúsítottak, érdekük a terheltével nem ellentétes, a vonatkozásukban egyéb kizáró ok sem merült fel. Így az elsőfokú eljárásban az I.r. vádlott védelmében törvényes védő járt el, e tekintetben kizárási ok nem valósult meg.

[18] Ami a valós érdekellentétre vonatkozó védői álláspontot illeti, rámutat az ítéltábla, hogy vádlott1 I. r. vádlott a büntetőeljárásban, így a bíróság előtt is a terhére rótt bűncselekményeket nem ismerte el, míg vádlott6 VI. r. vádlott kizárólag a törvényszék előtti eljárásban ténybeli beismerő vallomást tett, és ahogy azt az elsőfokú ítélet [226] bekezdésében ügyiratszerűen rögzítésre került, a VI. r. vádlott igyekezett mindenképpen elkerülni, hogy terhelő vallomást tegyen bármely vádlott társára. Az a körülmény pedig, hogy ügyvéd2 az I. r. vádlott gyanúsítottkénti kihallgatásán, 2022. március 13. napján kirendelt védőként szerepelt, akit a gyanúsított elfogadott és a kirendelt védő a gyanúsítással szemben panaszt nem jelentett be, nem értékelhető a terhelt érdekével ellentétes magatartásnak. Az érdekellentétes magatartást mindig konkrétan és az adott üggyel összefüggésben kell vizsgálni, annak tényleges érdekellentétnek kell lennie, az, hogy a VI. r. vádlott a gyanúsítás ellen nem élt panasszal, semmiképpen nem alapozza meg az érdekellentét megállapíthatóságát. Az I. r. vádlott vonatkozásában tehát semmiképp nem valósult meg érdekellentétes magatartás ügyvéd2 védő részéről.

[19] A fentiek alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[20] Ami vádlott7 VII. r. terheltnek a Gyulai Törvényszék előtt 2022. december 13. napján megtartott előkészítő ülésen előadott vallomásának a bizonyítékok köréből való kirekesztésére irányuló védői indítványt illeti, azt állapította meg az ítéltábla, hogy az előkészítő ülésen az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely alapján megállapítható lenne, hogy az I. r. vádlott büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével, vagy tiltott módon szerezte meg és értékelte bizonyítékként az előkészítő ülésen tett vallomását.

[21] A Be. 167. § (5) bekezdése alapján nem értékelhető bizonyítékként a bűncselekmény útján, más tiltott módon, vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével megszerzett bizonyítási eszközből származó tény bizonyítékként. A bíróságnak

joga és egyben kötelessége összességében vizsgálni a vádlott beismerő nyilatkozatának önkéntességét, ügyiratoknak megfelelőségét, s e körben kérdéseket intézhet a vádlotthoz. A vádlottnak pedig joga is, hogy a törvényes figyelmeztetéseket követően, annak ismeretében vallomást tegyen, vagy azt megtagadja, akár az egyes kérdések tekintetében is. Megállapította az ítéltábla, hogy a büntetőeljárás törvényben előírt terhelti figyelmeztetések az előkészítő ülésen megtörténtek, amelynek ismeretében tett vallomást a VII. r. terhelt, ezért azt nem lehet törvénysértően beszerzett bizonyítéknak tekinteni, így mint törvényesen beszerzett bizonyíték az eljárás során felhasználható volt.

[22] Osztotta az ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon észrevételét, amely szerint eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az elsőfokú ítéletet elmulasztotta közölni az vagyoni érdekelt¹ és a vagyoni érdekelt² vagyoni érdekelttekkel, és ennek következtében a jogorvoslati jogot sem biztosította részükre a rájuk vonatkozó rendelkezés ellen a Be. 57. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdés e) pontja, valamint a Be. 581. § g) pontja, továbbá a Be. 454. § (1) bekezdése és a Be. 455. § (3) bekezdése ellenére. Ezen eljárási szabálysértést az ítéltábla kiküszöbölte akként, hogy az elsőfokú ítélet jogorvoslati tájékoztatással megküldte a vagyoni érdekelttek részére, így az eljárási szabálysértés az ügy érdemére kihatással nem bírt.

[23] A törvényszék a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben és mértékig lefolytatta. A beszerzett bizonyítékokat ügyiratszerűen, logikusan, minden lényeges releváns bizonyítékra kiterjedően értékelte. Ennek során kellő részletességgel elemezte az egyes bizonyítási eszközöket, bizonyítékokat, és a logika szabályainak megfelelően adott számot arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott el, és melyeket miért vetett el. Részletes indokát adta annak, hogy vádlott¹ I. r. vádlott bűnösséget tagadó vallomásával szemben az elsőfokú ítélet tényállását miért vádlott⁵ V. r. vádlottnak a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomására, vádlott⁶ VI. r. vádlottnak a ténybeli beismerő vallomására, vádlott⁷ VII. r. vádlottnak az előkészítő ülésen tett vallomására, illetve tanú¹, tanú², tanú³, tanú⁴, tanú⁵ és tanú⁶ tanúk vallomására, az adóhatósági eljárás adataira, az igazságügyi könyvszakértői véleményre, az általa elfogadott igazságügyi elmeorvos szakértői véleményekre, valamint a bankszámlaforgalmi adatokra alapozta.

[24] Az elsőfokú bíróság logikus indokát adta annak, hogy miért állapította meg, hogy a tényállásban megjelölt gazdasági események megtörténtek, de nem a számlákon feltüntetett módon, minthogy az azokon szereplő felek között egyáltalán nem jött létre gazdasági esemény, mert a valótlan tartalmú számlákon feltüntetett „missing trader” és „puffer” cégek nem rendelkeztek a fiktív számlák szerinti faipari termékekkel. Széleskörű bizonyítást folytatott le a törvényszék, hogy a beszerzést végző „missing trader” cégeket ki irányította, kinek az érdekében állt a bűncselekmény elkövetése és vizsgálta az I. r. vádlott tudattartalmát is. E körben ügyiratszerűen értékelte tanú¹ tanú vallomását, aki valóban a 2017. év vonatkozásában tett az I. r. vádlottra nézve terhelt vallomást, azt azonban a logika szabályainak megfelelően és ügyiratszerűen értékelte az összes beszerzett bizonyítékkal összevetve. Helytállóan állapította meg a törvényszék azt is, hogy a megrendelőknél több esetben olyan EKÁER szám szerepelt, amely a megrendelés időpontjában még nem került lekérésre, vagyis a megrendelők visszadátumozva kerültek elkészítésre, amely a terhelt egyéb bizonyítékok mellett szintén alátámasztotta a bűncselekményekben betöltött bűnös szerepét az I. r. vádlottnak. Azt is helytállóan állapította meg a bizonyítékok okszerű mérlegelésével a törvényszék, hogy valójában a vádlott¹ I. r. vádlott által irányított cég¹ és a közösségi gazdasági társaságok között jött létre adójogi joghatást kiváltó ügylet, ahogy az a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vizsgálatának megindulását követően már a bizonylatokon is, ténylegesen megjelent.

[25] Helyes ténybeli következtetést vont a törvényszék vádlott⁷, eredetileg VII. r. terhelt előkészítő ülésen tett vallomása és az azt alátámasztó bizonyítékok alapján az I. r. vádlott által előlegzett pénzösszegek visszajuttatására is. Így arra, hogy miután a megvásárolt áru áfával növelt vételára végigutalásra került a cég 1 felől a számlázási láncolaton, a közösségi beszerzőként fellépő „missing trader” cégek bankszámlájáról az áru nettó vételára átutalásra került a külföldi szállítók számláira, vagy közvetítők útján készpénzben felvételre és kifizetésre került a részükre. A fennmaradó összegeket, amely az általános forgalmi adó és a számlakiállítás jutalékának felelt meg, a cégek ügyvezetői vagy vádlott² II. r. terhelt a bankszámlákról készpénzben felvették és az áfá-nak megfelelő összeget visszajuttatták vádlott¹ I. r. vádlott részére, még a jutaléknak megfelelő összeget saját céljaikra fordították,

[26] A törvényszék az I. r. vádlott elmeállapotát is kellő alapossággal vizsgálta, és az I. r. vádlott vonatkozásában időközben becsatolt orvosi iratok alapján szakértői bizonyítást rendelt el az I. r. vádlott elmeműködésével, elkövetéskori beszámítási képességével kapcsolatban, s arra vonatkozóan is, hogy a büntetőeljárási jogait gyakorolni képes-e.

[27] Az I. r. vádlott védője szakértő¹ és szakértő² szakértők által készített magánszakértői véleményt terjesztett elő, amely szerint, bár a cselekmény idejére vonatkozó orvosi dokumentáció nem állt rendelkezésre, megállapították, hogy a betegségei természete alapján felmerül akár súlyos fokú korlátozottság is abban, hogy a terhére rótt cselekmény következményeit felismerje, vagy hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjen. Azt is megállapították a magánszakértők, hogy a személyes vizsgálat alapján a pszichés dekompenzációja az I. r. vádlottnak súlyosbodott, regresszív reakció alakult ki, amelyre figyelemmel a vádlott nem képes a büntetőeljárásban jogait gyakorolni, illetve kötelességeinek eleget tenni. Álláspontjuk szerint a betegségei krónikus lefolyásuk révén a korábbi orvosi dokumentáció alapján a cselekmény idején is fennálltak, a betegségek rendszeres pszichiátriai kontrollt, gyógyszeres kezelést igényelnek, amelyre figyelemmel az elmeműködés olyan kóros állapotában állt a cselekmények elkövetésekor, amely képtelenné tette őt a vád tárgyává tett cselekménye következményeinek felismerésére, vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Az elsőfokú bíróság ezen magánszakértői véleményt helyesen észrevételként értékelte.

[28] Az elsőfokú bíróság által elrendelt igazságügyi elmeszakértői vélemény, amely a vádlott elmemegfigyelését követően készült, a magánszakértők által készített szakvélemény megállapításaival nem értett egyet, az abban megállapított regresszív állapotot, teátrális magatartásokat és az agravációt is a terhelti védekezés részének véleményezték, és a nyomozás során szakértő³ és szakértő⁴ szakértők által készített szakvéleménnyel értettek egyet. Tehát azzal, hogy a vádlott beszámítási képessége a tényállásbeli időben legfeljebb enyhe fokban lehetett korlátozva, és magánszakértők által feltüntetett háromféle elmebetegség együttes fennállását pedig nem is tartották lehetségesnek. Az elsőfokú bíróság okszerűen ezen szakértői megállapításokat fogadta el, a súlyos fokú megalapozatlanságban szenvedő szakértő¹ és szakértő² szakértők által adott magánszakvéleményben foglaltakkal szemben.

[29] A nyomozás során, illetve a bírósági eljárás során beszerzett igazságügyi elmeorvos szakértői vélemények egybehangzó adatai alapján az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet [139] bekezdése 15. sorától az I. r. vádlott elmeállapotára vonatkozó megállapításokat a tényállás részének tekintette.

[30] Az elsőfokú ítélet [44], [54], [101] és [102] bekezdéseiből a jogszabályi hivatkozásokat a jogi indokolásba utalta, miután azok nem ténymegállapítások, és ily módon nem a tényállásban, hanem a jogi indokolásban a helyük. Ezen túlmenően a [102] bekezdésből mellőzte annak megállapítását, hogy az I. r. vádlott magatartásával a 2014-2017. üzleti években az általa vezetett gazdasági társaság ellenőrzését teljes mértékben megghiúsította, mivel az adóhatóság részéről az adóigazgatási ellenőrzési eljárás megtörtént,

illetve az elsőfokú ítélet [279] bekezdésében sem tett a jogi indokolás körében erre vonatkozó megállapítást az elsőfokú bíróság.

[31] Mellőzte továbbá az ítéltábla vádlottl I. r. vádlottnak az elsőfokú ítélet [6] bekezdéséből – osztva az ezirányú védői álláspontot –, hogy az I. r. vádlott több ingatlant érintően érdekeltséggel rendelkezik, azonban az ingatlanok nem szerepelnek a nevén, mivel ilyen következtetés nem tehető, mint ahogy az elsőfokú ítélet jogi indokolásából is mellőzte az I. r. vádlott eljárás során tanúsított magatartására, így titkolózására és az érdekeltségeit illetően tett megállapításokat, amelyek irrelevánsak, és nem is jeleníthetők meg ilyen módon az ítéletben.

[32] Egyebekben a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéltábla a fenti helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadott.

[33] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett vádlottl I. r. vádlott bűnösségére, és cselekményeit is a törvénynek megfelelően minősítette.

[34] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon észrevételét is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása kisebb részben hiányos volt, tekintettel arra, hogy elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntetőtörvény rendelkezései eredményezhetik a cselekmények kedvezőbb elbírálását. Erre figyelemmel az ítéltábla kiegészítette az elsőfokú ítélet jogi indokolását azzal, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. nem tesz lehetővé kedvezőbb elbírálást az I. r. vádlott vonatkozásában, így a Btk. 2. § (2) bekezdésében foglaltak nem teljesülnek, ezért a Btk. 2. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az elkövetés idején hatályban lévő büntetőtörvény szerint kellett elbírálni a terhére megállapított bűncselekményeket.

[35] Az elsőfokú bíróság a költségvetési csalás büntetét mint keretdiszpozíciót kitöltő keretjogszabályokat ugyan érdemben vizsgálta és azokból helyes következtetést vont le az I. r. vádlott bűnösségére, azonban e körben is elmulasztotta összevetni az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos jogi szabályozást. Ezzel összefüggésben az ítéltábla azt állapította meg, hogy a keretdiszpozíciót kitöltő jogszabályi rendelkezésekben az elkövetés óta érdemi változás nem következett be, a büntetőjogi védelem továbbra is fennáll, és a vádlottl I. r. vádlott által megvalósított cselekmény továbbra is bűncselekmény.

[36] Helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy vádlottl I. r. vádlott költségvetést károsító bűncselekménye üzletszerűen és bünszövetségben is elkövetettnek minősül. E vonatkozásban is osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek a jogi indokolás kiegészítésére irányuló álláspontját, és az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette azzal, hogy a IV. számú Büntető Elvi Döntés 1. pontja szerint a Btk. a bünszövetség fogalom meghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékelte, vagyis azt az esetet, amikor a közreműködőknek, tehát a bünszövetség tagjainak a megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának a részleteit is megszervezné. A bünszövetség létrejöttének nem csak az a feltétele, hogy a bűncselekmény alanya akár tettesként, akár részesként két vagy több személy legyen, hanem az is, hogy az elkövetők megállapodása szervezett bűnelkövetésre, vagyis magára a bűnözésre, illetve több bűncselekmény elkövetésére irányuljon, továbbá, hogy a megállapodás a cselekmények elkövetését időben megelőzze. Az irányadó ítéleti tényállás alapján a II., III., IV., V. és VI. r. terheltek szervezeten vetten részt több bűncselekmény elkövetésében, és vádlottl I. r. vádlott az adóbevételt csökkentő tevékenységet, valamint ahhoz kapcsolódóan a hamis magánokiratok felhasználását több mint három éven keresztül, több adóbevallási időszakban valósította meg, és az I. r. vádlott terhelte társai a valótlan tartalmú számlák kiállításában működtek közre, illetve az I. r. vádlott rendelkezésére bocsátották azokat.

[37] A IV. számú Büntető Elvi Döntés 2. pontja szerint pedig a „bűncselekmények” törvényi szóhasználatán több szándékosan elkövetett cselekményt kell érteni. Ehhez képest a bünszövetség megállapítása nem kizárt olyan esetben sem, amikor az elkövetők két vagy több bűncselekmény megvalósítását határozzák el és kezdik meg vagy fejezik be, de a cselekményeik törvényi egységet alkotnak. A költségvetési csalás büntette törvényi egységet eredményez, ennek ellenére – az előbb kifejtettek szerint – ez nem akadályozza a bünszövetség mint minősítő körülmény megállapításának. A bünszervezet törvényi feltételei közül kizárólag a három személyből álló kritérium hiányzott, mivel az irányadó tényállás alapján kizárólag két személy, így vádlott1 I. r. vádlott és vádlott2 II. r. terhelt állandó szervezett kapcsolódását lehetett megállapítani a bűncselekmények elkövetése során.

[38] A halmazati büntetési tételkeret vádlott1 I. r. vádlott esetében a Btk. 81. § (2) és (3) bekezdéseire figyelemmel 5 évtől 14 évet el nem érő szabadságvesztés, míg a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti irányadó középérték az I. r. vádlott esetében 9 év 6 hónap.

[39] Az elsőfokú bíróság hiánytalanul hívta fel az enyhítő és a súlyosító körülményeket, és nem osztotta az ítéltábla a fellebbezési főügyész álláspontját, hogy az I. r. vádlott kóros elmeállapota helyett a vádlott pszichiátriai megbetegedését értékelje enyhítő körülményként, a tényállás ezirányú helyesbítésére figyelemmel helyesen értékelte az elsőfokú bíróság enyhítő körülményként az I. r. vádlott kóros elmeállapotát.

[40] Nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérése érdekében – figyelemmel a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt büntetéskiszabási elvekre – vádlott1 I. r. vádlottat börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés mértéke arányos, annak sem lényeges súlyosítására, sem lényeges enyhítésére nem volt törvényes indok, az a többi terhelt vonatkozásában megfelel a belső arányosítás elvének is, így az I. r. vádlott védőjének ezirányú álláspontját nem osztotta az ítéltábla. A törvényszék az I. r. vádlott javára jelentősen tért el a büntetési tétel középértéktől, a tényállásban írt időszakban kifejtett magatartása alapján és a kilenc számlázási láncot négy éven keresztül működtető vádlott2 II. r. elítélt esetében, akinél 5 évtől 11 évig terjedő szabadságvesztés büntetési tételkeret mellett 5 év 6 hónap szabadságvesztést alkalmazott, az irányító, vezető szerepet betöltött I. r. vádlottal szemben kiszabott 7 év szabadságvesztés olyan arányos tartamú büntetés, amelynek lényeges enyhítésére nincs ok.

[41] Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően tiltotta el a közügyektől és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól az I. r. vádlottat, annak tartama szintén arányos.

[42] Az I. r. vádlottal szemben ugyanakkor az ítéltábla a pénzbüntetésre is ítéletét mellőzte, mert arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem teljesülnek a Btk. 50. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételek, amely szerint megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkezne. Az I. r. vádlott vonatkozásában megállapított személyi körülmények szerint ugyanis nyugdíjas, a nyugdíjának összege nem ismert, és a korábban kifejtettek szerint a több ingatlant érintő „érdekeltségére” vonatkozó megállapítást pedig a személyi körülményei köréből az ítéltábla mellőzte.

[43] A törvényszék helyesen rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vádlott1 I. r. vádlottal szemben a tényállásban rögzített vagyongyarapodás erejéig vagyoneklobzást, azonban nem vont le a megfelelő jogi konzekvenciáját az ítélet [65] bekezdésében rögzített azon mondatnak, amely szerint az nem nyert megállapítást, hogy vádlott 6 VI. r. elítélt által készpénzben felvett összegből mennyi került visszajuttatásra vádlott1 I. r. vádlottnak, illetve abból gazdagodott a II. és a VI. r. elítélt is.

[44] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjának helyes értelmezése szerint a bűnös úton szerzett vagyont minden esetben el kell vonni, márpedig az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a VI. r. vádlott 10.847.000.-Ft készpénzt felvett, amelyből részesült az I. r. vádlott, illetve a II. és a VI. r. elítélt is, pusztán az nem volt megállapítható, hogy melyikük milyen arányban gazdagodott. A vagyonekbozása azonban ilyen esetben sem mellőzhető, azt az érintett elkövetői körtől mindenképpen el kell vonni. Ezt vagy a megállapítható elosztás alapján, vagy ha az nem megállapítható, akkor az érintett elkövetők számának figyelembevételével, egyforma mértékben kell megtenni. Jelen esetben a bűnös úton szerzett vagyont az elkövetők között egyenlő részre osztva kellett elkobozni, amely összeg személyenként 3.615.666.-Ft.

[45] Ebből eredően az I. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekbozás összegét az ítéltábla (233.608.442.-Ft + 3.615.666.-Ft =) 237.224.108.-Ft-ra felemelte.

[46] Az ítélet egyéb rendelkezései, így a bűnügyi költségre és bűnjelkekre vonatkozó rendelkezések is megfelelnek a törvénynek.

[47] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott1 I. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[48] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. december 4.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Pócs Teodóra s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.652/2025/15. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.129/2022/169. számú ítéletének vádlott1 I. rendű vádlottra vonatkozó része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. december 4.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke